

Posudek diplomové práce Daniela Vacka „Srovnání koncepcí výchovy A.S.Makarenka a Dona Bosca v práci s bezprizornou mládeží“ (2006)

Autor se ve své diplomové práci zabývá dvěma významnými reprezentanty sociální pedagogiky, kteří se věnovali bezprizorné, opuštěné, zanedbané a často také trestných činů se dopouštějící mládeži. Problematika tzv. dětí ulice, resp. mládeže na okraji společnosti je dodnes, bohužel, aktuálním problémem, a to i ve vyspělých západních zerních.

Práce čítá 139 stran. Je členěna na čtyři základní části: (1) úvodní, (2) biografickou a faktografickou, (3) komparativní a (4) závěrečnou.

Ze stylu autora a způsobu zpracování je cítit zaujetí danou tematikou. Autor je korektní v citacích a v odkazování na prameny. Pozitivní je, že se drží daného tématu a formulovaných problémů, které se snaží v průběhu celé práce řešit. Také po formální stránce vyhovuje předložená práce požadavkům kladeným na diplomovou práci.

Ústřední komparativní část je logicky strukturována. Autor vhodně zvolil uzlové body, ve kterých prováděl srovnání jak v oblasti biografické, tak v oblasti pedagogické. Komparace je provedena korektně, diplomantovi se navíc podařilo udržet si patřičný odstup a nadhled ve vztahu ke zkoumané problematice.

Pokud se týká kritických připomínek, pak určité rozpaky budí odvolávání se na hermeneutiku (s. 15), přičemž autor činí k této metodě pouze stručnou poznámku. Dále již s tímto „pojmem“ explicitně nepracuje. Vlastní klasifikace typů moderních bezprizorných (s. 20) by si zasloužila „polemiku“ s odbornou literaturou. Tvzení o vhodnosti „soudního tribunálu“ v dnešních školách (tak jak fungoval v Gorkého kolonii - viz s. 133) se zdá být, mírně řečeno, poněkud odvážné. Už vzhledem k předpokládanému nesouhlasu (odporu) představitelů humanistické psychologie, pedagogů, rodičů a veřejnosti se měl autor pokusit svůj postoj (názor) obhájit - například v teoretické polemice s předpokládanými námitkami a možnými protiargumenty.

Pro obhajobu doporučuji, aby se autor (kromě výše zmíněných kritických připomínek) zaměřil na upřesnění (uvedení na pravou míru) některých tvrzení (jak to bylo například s rabfakem v Gorkého kolonii a v Dzeržinského komuně? - viz s. 100), nebo doplnění důležitých informací, které v práci nezazněly nebo byly zmíněny jen okrajově (věk chovanců?). Větší prostor mohl být věnován charakteristice osobnosti Makarenka (s. 103 - 104). Zde se přímo nabízela zmínka, popř. dokonce polemika se zajímavým (pro někoho možná nečekaným) Pechovým přiřazením Makarenka k „jednomu“ z typů klasické „temperamentové“ čtveřice.

ZÁVĚR: Předloženou práci shledávám jako vyhovující a **doporučuji ji k obhajobě**. Myslím si, že by se autor mohl (měl) pokusit o publikování výsledků své komparace v některém z pedagogických časopisů.

Doc. PaedDr. Stanislav Bendl, Ph.D.
vedoucí diplomové práce

V Praze dne 20. prosince 2006

